

LBRIS

We know
books

Eneida

Vergiliu

LITERA

București

Eneida

După ce grecii le-au cucerit orașul, eroul Enea și cei câțiva supraviețuitori ai asediului Troiei pornesc în căutarea unui nou cămin. O călătorie lungă și nenumărate aventuri îi duc în cele din urmă pe coasta regiunii Latium (Lazio de azi), din Peninsula Italică. Acolo, urmașii lui Enea vor întemeia Roma.

Vergiliu a scris *Eneida* în secolul I î.Hr., la cererea primului împărat roman, Augustus. Prin intermediul lui Enea (a cărui mamă era zeița Venus), împăratul și familia sa, despre care legenda spunea că erau urmașii lui, se puteau lăuda că au origine divină.

Cu mulți ani în urmă, a existat un oraș mare și bogat numit Troia. Într-o zi, Paris, unul dintre fiii regelui troian, a răpit-o pe frumoasa Elena, care era căsătorită cu un alt rege, iar acest lucru a declanșat un război. Aliații soțului Elenei au asediat Troia timp de zece ani, până când, în cele din urmă, au reușit să intre în cetate. Aceasta a devenit un adevărat infern, în care scrâșnetele săbiilor încrucișate se îngemănau cu strigătele și flăcările.

Enea, un mare războinic troian, a refuzat să se predea. Mama sa, zeița Venus, a apărut în fața lui și i-a spus:

– Fiule, Troia cade pentru că așa au vrut zeii. Salvează-ți bătrânul tată, pe Anchise, salvează-ți soția și fiul, pe Creusa și pe micul Ascanius, și pleacă imediat. Destinul tău e să întemeiezi o nouă cetate! Doar astfel poporul tău va supraviețui.

Enea și-a dat seama că mama sa avea dreptate: nu mai exista nicio speranță pentru Troia. S-a grăbit să-i găsească pe cei dragi, i-a convins să abandoneze casa în care se refugiaseră și s-a îndreptat spre porțile orașului, purtându-l pe Anchise în spate și ținându-și fiul de mână.

Din păcate, Creusa s-a pierdut în fum și flăcări.

Enea a căutat-o peste tot, până când o fantomă a apărut din umbră.

– Soțul meu, sunt eu, Creusa! Dușmanii noștri m-au ucis. Trebuie să pleci: într-o zi, peste mulți ani, în altă cetate, îți vei găsi o nouă soție...

Apoi, draga lui Creusa a dispărut, iar Enea s-a întors plângând la locul unde îi lăsase pe Anchise și pe Ascanius. Și acolo se adunaseră mulți troieni. Împreună, au construit douăzeci de corăbii cu care, în cele din urmă, au plecat.

Neștiind încotro să se îndrepte, s-au oprit la Delphi, pentru a consulta oracolul zeului Apollo.

– Trebuie să vă întoarceți în țara mamei voastre străbune, le-a spus oracolul.

La început, Anchise a crezut că se referea la Creta, unde se născuse bunicul bunicului său. Dar, după ce au încercat fără succes să întemeieze un oraș acolo, și-au dat seama că trebuiau să meargă în Peninsula Italică, țara din care venise Dardanus, fondatorul Troiei.

Au călătorit mult timp: s-au luptat cu temutele **Harpii**, jumătate femei, jumătate păsări, și l-au întâlnit pe înspăimântătorul ciclop Polifem. În cele din urmă au ajuns în Sicilia.

